

4 kostkoopsters en 3 gebeneficiëerden in het huis waren opgenomen, en tevens niet alleen verbouwing van het pand aan den Oudendijk was uitgesloten, maar ook het stichten van een nieuw tehuis op dat moment niet uit de opbrengst van „Vredehof” kon worden bestreden, bleef er dus geen andere uitweg over dan of het kapitaal aan te spreken, of het huis tijdelijk te sluiten en het pand aan den Oudendijk te verkoopen.

Terecht concludeerden de toenmalige regenten, de Heeren H. J. Lambert, L. B. Mees, D. H. Kolff en A. van Stolk Czn., dat het testament van Nicolaas Baartmans het eerste uitdrukkelijk verbod, en integendeel voorschreef dat, indien het mocht gebeuren, dat de stichting geene voldoende inkomsten meer mocht hebben om de inwonsters te onderhouden, er geene verdere opnamen zouden geschieden totdat de opbrengst van het kapitaal weder voldoende zoude zijn om in het onderhoud der oude vrouwen te voorzien.

De regenten besloten de bepalingen van het testament onverkort te handhaven, en om dit te bewerkstelligen, werd nu vastgesteld, dat geene oude vrouwen meer zouden worden opgenomen, dat „Vredehof” verkocht zou worden, en de opbrengst van dezen verkoop gekapitaliseerd zou worden en bij het kapitaal gevoegd. De renten zouden eveneens bij het kapitaal gevoegd worden totdat het kapitaal der stichting groot genoeg zou geworden zijn om een nieuw tehuis te stichten en de ouden van dagen naar de eischen des tijds te huisvesten.

Zoo is de regentenvergadering van 30 Mei 1927 beslissend geworden voor het lot van het Oude Vrouwenhuis te Rotterdam en mag de stad zich gelukkig prijzen, dat op die wijze een van hare oudste instellingen voor algeheelen ondergang is bewaard gebleven¹⁾. „Vredehof” werd in 1930

1) Schrijver dezes betuigt hiermede aan de Regenten zijne groote erkentelijkheid voor de welwillende inzage, in bruikleen, aan het Gemeentearchief van Rotterdam, van het archief van het Vrouwenhuis. Dank zij den arbeid van Mej. Dr. A. C. Kersbergen in het Gemeentearchief, die aldaar een nieuwen inventaris van het archief van het Vrouwenhuis samenstelde, kan schrijver dezes thans vele tot nog toe onbekende bijzonderheden publiceeren. De gegevens nopens eenige vroegere meesters van de stichting kunnen, dank zij hare bemiddeling, hier vermeld worden. (Zie de noten aan het einde).